

Sygn. akt I C 550/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Dutkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2023 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w (...)**

o zapłatę

oddala powództwo;

zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 10 817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

SSO Agnieszka Dutkiewicz

Sygn. akt I C 550/21

UZASADNIENIE

Powód S. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w (...) na swoją rzecz kwoty 630.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 14 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jako osoba fizyczna udzielił pozwanemu – funkcjonującemu do 13 lipca 2011 r. pod firmą (...) Sp. z o.o. dziewięciu pożyczek na łączną kwotę 630.000 zł. Powód podał, że żadna z pożyczonych kwot nie została zwrócona w umówionym terminie, a powód dodatkowo poręczył liczne zobowiązania pozwanego. Zwrócono uwagę, że wskutek tych okoliczności dnia 16 maja 2018 r. strony zawarły warunkową umowę zwolnienia z długu, w której pozwany uznał i potwierdził istnienie swoich zobowiązań, a powód zobowiązał się do zwolnienia pozwanego z obowiązku ich zapłaty, pod warunkiem, że opisane w umowie długi pozwanego, których poręczycielem jest powód, wygasną. Zaznaczono, że w umowie tej powód zobowiązał się względem pozwanego do niepodejmowania żadnych czynności windykacyjnych w okresie jednego roku od daty jej zawarcia, a więc do dnia 16 maja 2019 r. Strona powodowa wyjaśniła, że pomimo upływu niemal 3 lat od zawarcia warunkowej umowy zwolnienia z długu, warunek zwolnienia pozwanego z jego zobowiązań względem powoda nie ziścił się i dlatego pismem z dnia 24 marca 2021 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty. Podkreślono, że pozwany nie spełnił świadczenia w żadnej części.

Nakazem zapłaty z dnia 13 maja 2021 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 35 akt).

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska strona pozwana przyznała, że w dniu 16 maja 2018 r. strony zawarły warunkową umowę zwolnienia z długu, na podstawie której powód zobowiązał się do zwolnienia pozwanego z długów opisanych w § 1 pkt 1 umowy, w postaci dziewięciu umów pożyczek objętych przedmiotowym powództwem, o łącznej wartości 630.000 zł. Pozwany stanowczo zaprzeczył jednak, że wskazany w w/w umowie warunek nie został przez pozwanego spełniony. Zakwestionował jednocześnie wskazane w pozwie roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwany opisał całokształt wydarzeń związanych z zawartymi z powodem umowami pożyczek oraz warunkową umową zwolnienia z długu z dnia 16 maja 2018 r., które w ocenie pozwanego mają znaczenie w przedmiotowej sprawie. Strona pozwana wyjaśniła, że z okoliczności towarzyszących zawarciu warunkowej umowy zwolnienia z długu, późniejszych negocjacji stron oraz zasad współżycia społecznego wynika, że zgodnym zamiarem stron tej umowy i celem umowy było systematyczne umarzanie udzielanych przez powoda pożyczek proporcjonalnie do kwot zobowiązań, z których spółka zwolni go na skutek swoich działań.

Pismem z dnia 20 września 2021 r. pozwany załączył dowody na okoliczność wygaśnięcia jednego z zobowiązań (umowa kredytowa nr (...)), które to stanowiło warunek umowy warunkowego zwolnienia pozwanego z długu.

Pismem z dnia 20 grudnia 2021 r. powód podniósł, że jakkolwiek spłata zobowiązania z tytułu umowy kredytowej nr (...) powoduje ziszczenie się warunku zwolnienia pozwanego z długów, to okoliczność ta zaistniała dopiero po wniesieniu pozwu. W ocenie strony pozwanej ewentualne wcześniejsze starania pozwanego w zakresie zwolnienia powoda z długu jako poręczyciela pozostają bez znaczenia z punktu widzenia postanowień umowy.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód S. S. zawarł z (...) Sp. z o.o. w (...) (obecnie (...) Sp. z o.o. w (...)) następujące umowy pożyczki:

- w dniu 21 maja 2008 r. na kwotę 150.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 21 maja 2011 r.;
- w dniu 28 maja 2008 r. na kwotę 100.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 28 maja 2011 r.;
- w dniu 30 czerwca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 30 czerwca 2011 r.;
- w dniu 8 lipca 2008 r. na kwotę 100.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 8 lipca 2011 r.;
- w dniu 22 lipca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 22 lipca 2011 r.;
- w dniu 1 czerwca 2011 r. na kwotę 50.000 zł, spłata miała nastąpić do dnia 1 czerwca 2014 r.
- w dniu 4 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, wypłata pożyczki zgodnie z umową miała nastąpić do dnia 4 września 2017 r., spłata miała nastąpić do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- w dniu 14 września 2017 r. na kwotę 30.000 zł, wypłata pożyczki zgodnie z umową miała nastąpić do dnia 20 września 2017 r., spłata miała nastąpić do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- w dniu 14 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, wypłata pożyczki zgodnie z umową miała nastąpić do dnia 18 września 2017 r., spłata miała nastąpić do dnia 31 grudnia 2018 r..

Na podstawie tych umów powód udzielił pożyczek stronie pozwanej, a ta zobowiązała się do ich zwrotu wraz z odsetkami.

Dowody: odpis KRS pozwanego (k. 9-18 akt), umowy pożyczek (k. 19-28 akt), zeznania świadków R. B. (k. 375-378 akt) oraz B. K. (k. 380-381 akt)

W dniu 16 maja 2018 r. strony zawarły warunkową umowę zwolnienia z długu.

W § 1 umowy strony oświadczyły, że:

1) wierzyciel (S. S.) jako udziałowiec dłużnika ((...) Sp. z o.o. w (...)) udzielił mu pożyczek na mocy umów z dnia 21 maja 2008 r. na kwotę 150.000 zł, z dnia 28 maja 2008 r. na kwotę 100.000 zł, z dnia 30 czerwca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 8 lipca 2008 r. na kwotę 100.000 zł, z dnia 22 lipca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 1 czerwca 2011 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 4 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 18 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 20 września 2017 r. na kwotę 30.000 zł, tj. w sumie na kwotę 630.000 zł. Wierzytelności te nie były między stronami sporne;

2) wierzyciel (S. S.) jest poręczycielem, w tym poręczycielem wekslowym, następujących zobowiązań dłużnika ((...) Sp. z o.o. w (...)):

- z tytułu kredytu „(...)” z umowy nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. w wysokości 250.000 zł, udzielonego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W.;

- z tytułu kredytu „(...)” z umowy nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. w wysokości 70.000 zł, udzielonego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W.;

- z tytułu cen sprzedaży wynikających z umów z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B..

Zgodnie z § 2 umowy powód miał zwolnić pozwanego z długów opisanych w § 1 ust. 1 umowy, a dłużnik to zwolnienie przyjął pod warunkiem zawieszającym całkowitego wygaśnięcia długów opisanych w § 1 ust. 2 umowy, co najmniej wobec wierzyciela. Warunek ten miał być uważany za spełniony jeżeli dłużnik lub osoba trzecia dodatkowo zwróci wierzycielowi dane przez niego na zabezpieczenie weksle, przekaże mu pokwitowanie wierzycieli wymienionych w § 1 ust. 2 lub ich stosowne oświadczenie, z którego wynikać będzie w niebudzący wątpliwości sposób, że zobowiązanie powoda wygasło.

W § 3 umowy powód zobowiązał się w ciągu roku od zawarcia umowy nie dokonywać żadnych czynności rozporządzających ani windykacyjnych co do przysługujących mu wierzytelności opisanych w § 1 ust. 1 umowy, nie uchybiało to treści art. 92 § 1 i 2 k.c.

Dowody: warunkowa umowa zwolnienia z długu z dnia 16 maja 2018 r. (k. 29 akt), zeznania świadków R. B. (k. 375-378 akt) oraz B. K. (k. 380-381 akt)

Zobowiązanie pozwanego wynikające z umowy o „(...)” nr BG/KR- (...) zawartej dnia 12 sierpnia 2014 r., udzielonego pozwanemu przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w którym powód był poręczycielem, zostało w całości spłacone w dniu 9 września 2019 r. W związku z całkowitą spłatą kredytu utraciły moc zabezpieczenia ustanowione na zabezpieczenie jego spłaty. Powód został poinformowany o wygaśnięciu zobowiązania.

Dowody: odpis KRS pozwanego (k. 9-18 akt), umowa o „(...) nr BG/KR- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. (k. 163-169 akt), umowa poręczenia (k. 170-171 akt), oświadczenia o poddaniu się egzekucji (k. 172-173 akt), korespondencja mailowa z Idea Bank (k. 174-175 akt), zaświadczenie o spłacie kredytu (k. 334 akt), zeznania świadków R. B. (k. 375-378 akt) oraz B. K. (k. 380-381 akt)

W dniu 12 lipca 2018 r. zostało w całości uregulowane zobowiązanie z tytułu umów zawartych z Przedsiębiorstwem Produkcyjnym Usługowo-Handlowym (...) Sp. z o.o. w B. na zakup węgla. Transakcje te były zabezpieczone wekslem in blanco podpisanym przez K. B. i powoda.

Z listy nierozliczonych płatności datowanej na dzień 11 lipca 2018 r. wynikało, że pozwana spółka zalega u Przedsiębiorstwa Produkcyjnego Usługowo-Handlowego (...) Sp. z o.o. w B.. Wcześniej w lutym 2018 r. wysyłano do powoda ponaglenia do zapłaty z tytułu umów na zakup węgla. Przelewem nadanym 12 lipca 2018 r. pozwana spółka uregulowała całość zadłużenia względem Przedsiębiorstwa Produkcyjnego Usługowo-Handlowego (...) Sp. z

o.o. w B.. W związku z wygaśnięciem zobowiązania weksel zabezpieczający zobowiązanie został przekazany przez K. B. powodowi.

Dowody: weksel (k. 178 akt), deklaracja wekslowa (k. 179-181 akt), ponaglenie do zapłaty (k. 182-183 akt), potwierdzenie wykonania operacji (k. 184 akt), lista nierozliczonych płatności (k. 185-186 akt), zeznania świadków R. B. (k. 375-378 akt) oraz B. K. (k. 380-381 akt)

Zobowiązanie pozwanego wynikające z umowy o „(...)” nr BG/KR-o- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. udzielony przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., którego powód był poręczycielem, zostało spłacone w całości w dniu 20 sierpnia 2021 r. W związku z całkowitą spłatą kredytu utraciły moc zabezpieczenia ustanowione na zabezpieczenie jego spłaty. Pismem z dnia 30 sierpnia 2021 r. pozwany poinformował powoda o całkowitej spłacie zobowiązania załączając zaświadczenie z banku o spłacie kredytu, a pismem z dnia 10 września 2021 r. pozwany wskazał, że wystąpił o zwrot weksli poręczycieli. Korespondencja ta została doręczona powodowi.

Zanim pozwana spółka dokonała całkowitej spłaty kredytu podejmowała próby, aby zwolnić z zabezpieczenia zobowiązania w postaci poręczenia S. S.. Bank (...) S.A. w W. (następca prawny (...) Bank S.A.) wydał w tym zakresie decyzję odmowną.

Dowody: umowa o „(...)” nr BG/KR-o- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. wraz pozostałą dokumentacją kredytową (k. 187-205 akt), zaświadczenie o spłacie kredytu (k. 340 akt), pismo z banku z dnia 30 czerwca 2021 r. (k. 341-342 akt), pisma pozwanego z dnia 30 sierpnia 2021 r. i 10 września 2021 r. wraz dowodami doręczenia (k. 343-348 akt), zeznania świadków R. B. (k. 375-378 akt) oraz B. K. (k. 380-381 akt)

Pismem z dnia 24 marca 2021 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 630.000 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W treści pisma wskazano, że żądana kwota stanowi sumę kwot pożyczek udzielonych przez powoda pozwanemu. Jednocześnie zaznaczono, że pomimo zawarcia umowy warunkowego zwolnienia pozwanego z obowiązku zapłaty należności objętych wezwaniem, warunek zawieszający pod którym została ona zawarta, nie został spełniony. Wezwanie doręczono pozwanemu 29 marca 2021 r.

W odpowiedzi na wezwanie pismem z dnia 13 kwietnia 2021 r. pozwany wskazał, że nie sposób uznać, aby warunek zawieszający pod którym zawarto warunkową umowę zwolnienia z długu nie został spełniony. Wobec powyższego nie znalazł podstaw faktycznych i prawnych realizacji żądania wskazanego w wezwaniu.

Dowody: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia (k. 30-33 akt), pismo z dnia 13 kwietnia 2021 r. (k. 326-329 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, a także na podstawie zeznań świadków R. B. oraz B. K..

Sąd uznał za wiarygodne oraz przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy dokumenty zebrane w aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone we właściwej formie, przewidzianej dla danego typu dokumentów. Ponadto autentyczność tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu ani stron postępowania.

Sąd jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy uznał pozostałe, nieujawnione w stanie faktycznym, dokumenty z uwagi na to, że dowody te zostały powołane na fakty nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzały jedynie do przedłużenia postępowania. Nie miały one znaczenia procesowego z punktu widzenia analizy ziszczenia się warunku zawieszającego zawartego w warunkowej umowie zwolnienia z długu z dnia 16 maja 2018 r.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków R. B. oraz B. K., gdyż były spójne, logiczne i korespondowały z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W tym miejscu Sąd zwraca uwagę, że sformułowany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka K. B. nie został uwzględniony, gdyż jak wynika z odpisu KRS pozwanego osoba ta pełni funkcję prezesa spółki. Na marginesie Sąd wyjaśnia, że właściwym w tej sytuacji było sformułowanie wniosku o przesłuchanie K. B. w charakterze pozwanego (jako jej reprezentanta). W toku procesu, a w szczególności w piśmie, w którym strona pozwana zajęła ostateczne stanowisko w sprawie z dnia 3 marca 2023 r. nie sformułowała wniosku dowodowego o przesłuchanie jej reprezentanta w charakterze strony. Jednocześnie podkreślić należy, że Sąd nie jest zobowiązany dopuszczać dowodów z urzędu, w sytuacji gdy wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 508 k.c. zobowiązanie wygasa, gdy wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, a dłużnik zwolnienie przyjmuje. Umowa o zwolnienie z długu powoduje przysporzenie po stronie dłużnika. Zmienia też treść stosunku prawnego pomiędzy stronami, a ściślej prowadzi do wygaśnięcia wierzytelności, ma więc charakter rozporządzający i przysparzający (por. M. Pyziak-Szafnicka [w:] System Prawa Prywatnego, t. 5, 2006, s. 1216; K. Zawada [w:] Kodeks cywilny, t. 2, red. K. Pietrzykowski, 2009, s. 133; Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania..., s. 359; K. Zagrobelny [w:] Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, 2008, s. 914).

Zwolnienie z długu powoduje również wygaśnięcie wszystkich praw zawisłych od wierzytelności, w tym zabezpieczeń. Brak przepisu odpowiadającego treści art. 507 k.c. pozwala stwierdzić, że wygaśnięcie praw zawisłych obejmuje także prawa rzeczowe ograniczone oraz poręczenie, nawet jeśli zabezpieczyciel wyrazi zgodę na dalsze trwanie zabezpieczenia. Prawa te mają bowiem charakter akcesoryjny i nie mogą istnieć bez wierzytelności, którą zabezpieczają. Zabezpieczenie jest bowiem związane z wierzytelnością, a nie odwrotnie. Umowa zwolnienia z długu może przybrać postać umowy zawartej pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu

Z kolei stosowanie do treści art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Zgodnie z jednolitym orzecznictwem Sądu Najwyższego zwolnienie z długu ma charakter umowy (art. 508 KC), nie można więc kwalifikować go jako oświadczenia strony, będącego treścią innej umowy. (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 20 września 2007 r., II CSK 242/07, L.).

Przechodząc do przedmiotowego stanu faktycznego wskazać należy, że w dniu 16 maja 2018 r. strony zawarły warunkową umowę zwolnienia z długu. Zgodnie z § 2 umowy powód miał zwolnić pozwanego długów wynikających z następujących umów pożyczek: z dnia 21 maja 2008 r. na kwotę 150.000 zł, z dnia 28 maja 2008 r. na kwotę 100.000 zł, z dnia 30 czerwca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 8 lipca 2008 r. na kwotę 100.000 zł, z dnia 22 lipca 2008 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 1 czerwca 2011 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 4 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 18 września 2017 r. na kwotę 50.000 zł, z dnia 20 września 2017 r. na kwotę 30.000 zł, tj. w sumie na kwotę 630.000 zł. Wierzytelności te nie były między stronami sporne. Natomiast pozwany (dłużnik) zobowiązał się to zwolnienie przyjąć pod warunkiem zawieszającym całkowitego wygaśnięcia długów:

- z tytułu kredytu „(...)” z umowy nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. w wysokości 250.000 zł, udzielonego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W.;
- z tytułu kredytu „(...)” z umowy nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. w wysokości 70.000 zł, udzielonego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W.;
- z tytułu cen sprzedaży wynikających z umów z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B..

Warunek ten miał być uważany za spełniony jeżeli dłużnik lub osoba trzecia dodatkowo zwróci wierzycielowi dane przez niego na zabezpieczenie weksle, przekaze mu pokwitowanie wierzycieli lub ich stosowne oświadczenie, z którego wynikać będzie w niebudzący wątpliwości sposób, że zobowiązanie powoda wygasło.

W ocenie Sądu strona pozwana spełniła warunek zawieszający zawarty w warunkowej umowie zwolnienia z długu. Treść umowy nie pozostawia wątpliwości, że zgodną wolą stron było zwolnienie pozwanego z długu wynikającego z 9 umów pożyczek w zamian za spłatę zobowiązań, które były zabezpieczone przez powoda za pomocą dwóch umów poręczenia (umowy kredytowe z (...) Bank S.A.) i weksla in blanco (należności względem Przedsiębiorstwa Produkcyjnego Usługowo-Handlowego (...) Sp. z o.o. w B.).

Ustalony stan faktyczny nie pozostawia wątpliwości, że warunek zawieszający został spełniony przez pozwanego. Zobowiązanie pozwanego wynikające z umowy o „(...)” nr BG/KR- (...) zawartej dnia 12 sierpnia 2014 r., udzielonego pozwanemu przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w którym powód był poręczycielem, zostało w całości spłacone w dniu 9 września 2019 r. Również zobowiązanie z tytułu umów zawartych z Przedsiębiorstwem Produkcyjnym Usługowo-Handlowym (...) Sp. z o.o. w B. na zakup węgla w dniu 12 lipca 2018 r. zostało w całości uregulowane. Wreszcie zobowiązanie pozwanego wynikające z umowy o „(...)” nr BG/KR-o- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. udzielony przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., którego powód był poręczycielem, zostało spłacone w całości w dniu 20 sierpnia 2021 r.

Warto także zaznaczyć, że powód został poinformowany o wygaśnięciu zobowiązań z tytułu umów kredytowych z (...) Bank S.A., a także został mu zwrócony weksel in blanco zabezpieczający transakcje z Przedsiębiorstwem Produkcyjnym Usługowo-Handlowym (...) Sp. z o.o. w B. na zakup węgla.

Znamiennym jest, że w toku procesu w pismach z dnia 20 grudnia 2021 r. i następnie w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r. powód przyznał, że spłata przez pozwanego zadłużenia wynikającego z umowy kredytowej nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. spowodowała de facto ziszczenie się warunku zwolnienia pozwanej spółki przez powoda z długów opisanych w warunkowej umowie zwolnienia z długu z dnia 16 maja 2018 r. Strona powodowa podnosiła jednak, że okoliczność ta nastąpiła dopiero po wniesieniu pozwu, a ewentualne wcześniejsze starania się pozwanej spółki o zwolnienie powoda z długu jako poręczyciela pozostawały bez znaczenia z punktu widzenia postanowień umowy.

Nie sposób zgodzić się z taką oceną powoda, gdyż w istocie warunkowa umowa zwolnienia z długu nie zawierała terminu na spełnienie warunku zawieszającego. Co prawda w § 3 umowy powód zobowiązał się w ciągu roku od zawarcia umowy nie dokonywać żadnych czynności rozporządzających ani windykacyjnych co do przysługujących mu wierzytelności, jednakże wnioskowanie, iż stanowi ono o rocznym terminie na spełnienie warunku zawieszającego jest zbyt daleko idące. Pozwana spółka będąc w trudnej sytuacji finansowej podejmowała liczne działania w celu zwolnienia powoda z długu, co ostatecznie uczyniła, doprowadzając do wygaśnięcia zobowiązań, które były zabezpieczone przez powoda za pomocą dwóch umów poręczenia (umowy kredytowe z (...) Bank S.A.) i weksla in blanco (należności względem Przedsiębiorstwa Produkcyjnego Usługowo-Handlowego (...) Sp. z o.o. w B.).

Mając powyższe na względzie, Sąd oddalił powództwo (pkt I sentencji wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 1¹ k.p.c. Zgodnie z treścią tego przepisu strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu, które poniosła pozwana spółka składały się koszty zastępstwa procesowego – 10.800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Z tego tytułu zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 10.817 zł (10.800 + 17 zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. Wysokość przyznanych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Agnieszka Dutkiewicz